

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056201872/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

Saa stod da Titus igen foran sit lille Bord. Han lagde sin indpakkede Frokost og Radisebundet i Skuffen, skiftede sin Frakke med en Jakke af Farve som Bogstøv og lod sit Blik glide ned i det vældige Bibliotek.

Det var som en uhyre Skakt med Galerier og Stiger og Trapper, og Visdommens Erts lyste som bleggyldne Aarer ned langs Vægge og Gange — det var de lange Rækker af forgyldte Bogrygge. Ad de høje rundbuede Vinduer faldt et koldt ensfarvet Lys. I hele Rummet herskede en kølig og klam Atmosfære med en underlig muggen Lugt af gammelt Papir og gammelt Læder. Og han befandt sig atter hjælpeløst fortabt i denne uhyre Visdomsbrønd, hvor selv Rotter og Mus fandt Opholdet trist, — som i en aaben Begravelse med uendelige Rækker af Urner med døde Mænds Tanker, — som i skumle Katakomber, der endnu havde Plads for de kommende Aarhundreders Urner. At gaa hen langs disse Bogrækker var at læse lutter Gravskrifter; paa hver Foliant stod den Dødes Navn og Titlen paa hans Gerning.

Og Titus begyndte at trave op og ned i Gangene og entre op og ned ad Stigerne. De tykke, tunge Bind var som kolde Lig; der strømmede fra dem en umættelig Kulde, som sugede al Varmen ud af hans Hænder og Favn, og han